

vo československé právo ústavní. — Kliment: Ústavní svobody občanské v praxi.

Prager Archiv für Gesetzgebung und Rechtsprechung, XXI., 1. — Staatszuschuß zur Arbeitslosenunterstützung. — Verkehr von Kraftfahrzeugen. — Aufkündigungs- und Ausziehordnungen. — Weitere Devisenverordnungen. — Liquidation von Geldinstituten. — Postsparkasse in Budapest: Auszahlung der alten Guthaben. — Sozialversicherung: Überweisungsbeiträge an privilegierte Arbeitgeber. — Handelsverträge der Tschechoslowakischen Republik.

Prager juristische Zeitschrift XVIII., 3. — Rauchberg: Die Ministerialverordnung 198 aus 1857. — Klein: Judikatur des Obersten Verwaltungsgerichtes in Administrativsachen.

Právní prakse II., 4. — Bureš: Právní dispoice nemovitostmi, získanými podle pozemkové reformy. — Cerman: Příslušnost při exekuci na nároky na vydání a dodání hmotných věcí (§§ 325 až 329 exek. řádu). — Poláček: Relativnost důvodů zmatečnosti. — Klein: Ochrana obchodního tajemství v daňovém řízení. — 5. — Bauer: Odpůrčí právo proti opominutí nastoupiti dědictví a nárok na povinný díl. — Havelka: Právní povaha t. zv. »disciplinárních nálezů« proti obecním zřízencům. — Hlavatý: Soudní příslušnost pro žaloby o nepřípustnosti berní a politické exekuce. — Oswald: Nová ustanovení o ručení podle daňové novely č. 226/1936 a nař. č. 15/1937.

Právní obzor XXI., 3. — Fajnor: Dr. Milan Hodža šesdesiatročný. — Ottlyk: O novodobom práve. — Laštovka: Osnova zákona o řízení správním. — Knappek: Pred ukončením vonkajšej delimitácie slovenských diecéz. — Peška: Guvernér a viceguvernér. — Rauscher: T. Saturník, »O právu včelařském ve starším právu německém«.

Právo československé IV., 9. — Illner: Zákon o příspěvku na obranu státu a o mimořádné dani ze zisků. — Illner: Přejídná přírážka k dani důchodové a z tantiem. — Štern: Zákon o kartelovém poplatku. — Zákon o prodloužení hromadných smluv pracovních č. 258/1937. — Prodloužení zákona o stavebním ruchu. — Státní příspěvek k podpoře nezaměstnaných. — Markes: Odčitatelnost zvláštní daně výdělkové při stanovení jejího vlastního základu.

Rivista di diritto penitenziario VIII., 6. — Di Tullio: L'indirizzo costituzionalistico nelle scienze e nella pratica criminologica. — Santucci: Psicologia degli urti regressivi (rimorso, pentimento, espiazione).

Slovenski Pravník LII., 1.—2. — Akademija znanosti in umetnosti. — Munda: Procesualne določbe o pogojni obsodbi. — Dolenc: K vprašanju oporečenosti in neoporečenosti pogojno obsojenih oseb. — Škerlj: Važnejše novote v prvem delu novega trgovinkega zákona. — Škaberne: Referat o mednarodnih konvencijah o pravni pomoči. — Živojin Perić — sedemdesetletnik.

Soudcovské listy XIX., 2. — Dr. Fr. Poláček: K pojmu úředního úkonu vrchnostenské osoby. (Dokončení.) — JUDr. Jiří Komers, okr. soudce: O významu rozhodčích komisí v přítomné době. — Soudní rada Dr. Karel Valach: Alimentace manželky podle dvor. dekretu ze dne 4. května 1841 č. 531 Sb. z. s. a okolnosti, rozhodující při výměře

výše tohoto výživného. — Dr. Ervín Riedel, okr. soudce: Splatnost a vykonatelnost příspěvků k úrazovému pojištění dělnickému za řízení dražebního. — Dr. K. Pražák: Důvěru občanstva jsme si zachovali. — My: Ešte o volobnom práve sudcov. — J. T.: Lze usnadnit práci soudní kanceláře?

Všehrd XIX., 5. — Neubauer: Stát národní a národnostní. — Rebro: Právo obyčejové v návrhu obč. zák. — Srna: Reálná břemena. — Suchánek: Vady věci v osnově obč. zákoníka. — Stránecký: Baťa o hospodářství a právu.

Deník

† Univ. prof. **JUDr. Josef svobodný pán Schey**. V měsíci lednu t. r. zemřel ve Vídni, stár 85 let, Josef svobodný pán Schey, řádný profesor vídeňské právnické fakulty v. v. Schey byl poslední z velké generace civilistické, jež si umínila dokončiti velký systém J. Ungera, z něhož Unger dokončil jen část všeobecnou a právo dědické. Scheyovi připadla zvláštní část práva obligačního, jež na konec také zůstala kusá. Jeho dílo *Obligationsverhältnisse* (1890, 1895, 1907 str. VIII. + 756) zahrnuje jen zápůjčku, půjčku, smlouvu schovací a smlouvu zmocňovací. Je to jedna z nejkrásnějších, nejdůkladnějších a nejduchaplnějších knih, které kdy byly napsány o občanském právu podle zákoníka z r. 1811. Jedním z hlavních důvodů, proč převzatý úkol nebyl splněn, bylo, že na Scheye byl vložen úkol jiný, za jehož provedení si zasloužil jména druhého Zeillera. Jako člen panské sněmovny, jejího justičního výboru a subkomitétu zvoleného justičním výborem k projednání vládního návrhu novely k občanskému zákoníku, soustředil ve svých rukách pozvolna celou legislativní práci této věci se týkající, takže osnova novely k občanskému zákoníku, přijatá panskou sněmovnou v prosinci 1912, byla vlastně jeho prací. Za války pak bylo rozhodnuto vyhlásiti tcho zákonodárné dílo postupně. Schey byl spolu s odborovým přednostou Dr. Schauerem hlavním autorem prací, které se objevily nutnými, když dílo původně jednotné mělo být roztrženo na tři kusy, tři částečné novely k občanskému zákonu. Znamenitou jakost tohoto Scheyova díla poznávají nejen ti, kdo je vykládají, nýbrž poznali je zejména i ti, kdo v republice byli povoláni, aby pracovali o československém občanském zákoníku. Důvodová zpráva k vládní osnově československého občanského zákoníka právem vytkla, že redakce, známá pode jménem redakce novelové, překlenula nejdůležitější rozpory mezi právním řádem vzniklým v minulosti a sociálním životem přítomnosti. Že se tak stalo, je především zásluhou Scheyovou. Až do konce svého vysokého věku byl Schey činný vědecky vynikajícím způsobem. Ve velkém komentáři Klangově je výklad o §§ 309—352 (I., str. 1197—1273) prací Scheyovou. I tato